

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 7C/291/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114221748
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Farkášová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2014:8114221748.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Danou Farkášovou v právnej veci žalobcu POHOTOVOSŤ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpená Fridrichom Paľkom, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, proti žalovanej Slovenská republika- Ministerstvo spravodlivosti SR, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu žalobcu **z a m i e t a**.
- II. Náhradu trov konania účastníkom **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prešov č.k. 7C/ 161/2012-40 zo dňa 03.04.2014 súd žalobu žalobcu zamietol, veci vedené pôvodne na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 11C 251/2012, 11 C 253/2012, 11 C 254/2012, 11 C 255/2012, 11 C 259/2012, vylúčil na samostatné konanie. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu I. stupňa vyplýva, že veci boli vylúčené z dôvodu, že súd v čase rozhodovania nemal k dispozícii pripojené exekučné spisy Okresného súdu Humenné.

Žalobou doručenou pôvodne Okresnému súde Humenné dňa 27.09.2012 pod sp. zn. 11 C 259/2012, žalobca žiadal, aby súd žalovanú zaviazal zaplatiť mu majetkovú škodu v sume 175,00 Eur, ako aj náhradu nemajetkovej ujmy v sume 1.825,56 Eur a to z dôvodu, že v exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Humenné u povinného Š. Q., nar. XX.XX.XXXX exekučný súd nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenom čase.

Žalobu vo veci samej odôvodnil tým, že exekučný súd v exekučných konaniach nerozhodol v zákonom stanovenej lehote 30 dní od doručenia návrhu oprávneného o zmene exekútora. Žalobca tvrdí, že v predmetnom prípade neexistovala a neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súde postupovať nesústredene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o zmene exekútora pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Žalobca legitímne očakával, že súd mu svojou činnosťou poskytne súdnu ochranu v zákonom predpokladanej kvalite a teda, že dôjde k reálnej zmene exekútora rozhodnutím súdu v zákonom stanovenej lehote. Bohužiaľ sa tak nestalo, a to napriek tomu, že podaný návrh spĺňal všetky formálne, ako aj materiálne podmienky stanovené exekučným poriadkom, resp. Občianskym súdnym poriadkom. V tejto súvislosti žalobca poukázal aj na právnu úpravu procesného postupu exekučného súdu vo veci rozhodovania o zmene súdneho exekútora, ktorá definuje dobu určenú na prijatie rozhodnutia, pričom prekročenie tejto doby je nutné s ohľadom na ochranu základných práv a slobôd kvalifikovať ako porušenie zákona. Žalobca si z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu uplatňuje náhradu majetkovej škody, ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Žalovaná sa k žalobe žalobcu písomne nevyjadrila.

Súd vykonal dokazovanie pripojeným spisom Okresného súdu Humenné sp. zn. 11 C 259/2012, pripojeným exekučným spisom Okresného súdu Humenné sp. zn. 15 Er 209/2004, Znaleckým posudkom č. 1/2014, ostatným spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

Z pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Humenné sp. zn. 15 Er 209/2004, súd zistil nasledujúce skutočnosti:

Dňa 18.08.2004 bola zo strany žalobcu ako oprávneného doručená exekučnému súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Žalobca ako oprávnený zároveň súdu predložil Notársku zápisnicu spísanú u D.. D. P. F. XXX/XXXX F. XXXXX/XXXX. Dňa 22.09.2004 vydal súd poverenie na vykonanie exekúcie. Žalobca sa žiadosťou doručenou exekučnému súdu dňa 02.07.2009 domáhal, aby súd rozhodol o jeho návrhu na zmenu súdneho exekútora. Exekučný súd výzvou zo dňa 09.11.2009 vyzval pôvodného exekútora, aby súdu uviedol, či súhlasí so zmenou súdneho exekútora, zároveň aby uviedol, či si uplatňuje trovy exekúcie a bol vyzvaný na predloženie exekučného spisu. Listom zo dňa 25.11.2009 súdny exekútor D.. A. Ž. súdu predložila exekučný spis, ako aj uplatnila si trovy konania. Následne súd uznesením č.k. 15 Er 209/2004 zo dňa 05.04.2012 návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora zamietol, exekúciu vyhlásil za neprípustnú a exekučné konanie zastavil. Zároveň oprávneného zaviazal na náhradu trov konania vo výške 56,47 eur súdnej exekútorke A. Ž.. Z odôvodnenia rozhodnutia exekučného súdu vyplýva, že predloženú notársku zápisnicu ako exekučný titul neprijal, nakoľko nezodpovedala požiadavkám, ktoré sa na notársku zápisnicu ako exekučný titul kladú, ďalej z dôvodu, že plnomocenstvo udelené povinným nezodpovedá požiadavkám ustanovenia § 31 Občianskeho zákonníka, rovnako ako aj uznanie záväzku spolu s udelením súhlasu s vykonateľnosťou notárskej zápisnice. Exekučný súd tak notársku zápisnicu považoval v celom rozsahu za nespôsobilý exekučný titul, exekúciu tak vyhlásil podľa príslušných zákonných ustanovení za neprípustnú a exekúciu zastavil. Voči uvedenému uzneseniu exekučného súdu podal oprávnený v tomto konaní žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie, s tým, že žiadal, aby odvolací súd predmetné rozhodnutie v celom rozsahu zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Uznesením Krajského súdu v Prešove č.k. 3 CoE 82/2012-44 zo dňa 19.09.2012 súd odvolanie oprávneného odmietol ako oneskorene podané. Uznesenie súdu prvého stupňa tak nadobudlo právoplatnosť.

Majetkovú škodu v týchto žalobách žalobca odôvodnil ako náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom. Žalobca vynaložil v tomto období na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému sumu 70,00 Eur, na udržiavanie a správu informačného systému sumu 40,00 Eur, na administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom sumu 50,00 Eur, ako aj administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu v sume 15,00 Eur, celkovo tak žalobcovi vznikla majetková škoda v paušalizovanej sume vo výške 175,00 Eur.

Náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch odôvodnil ako sumu, ktorú vypočítal alikvótnym pomerom 52,32 Eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu práve na základe nálezov ústavného súdu, kde satisfakcia vo výške 20 000,- Sk, predstavuje satisfakciu za každý rok poznačený prieťahmi v konaní.

Súd vec prejednal na pojednávaní dňa 11.09.2014 v neprítomnosti žalobcu, jeho právneho zástupcu, ako aj v neprítomnosti žalovaného postupom podľa § 101 ods.2 O.s.p.

Žalobca svoju neprítomnosť ospravedlnil v písomnom podaní, súdu doručenom dňa 10.09.2014, kde žiadal odročiť pojednávanie, zároveň ospravedlnil svoju neprítomnosť, ako aj neprítomnosť svojho právneho zástupcu z dôvodu kolízie vedenej pred Okresným súdom Zvolen a Revúca. Pojednávanie z tohto dôvodu žiadal odročiť.

Žalovaná svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnila v písomnom podaní, súdu doručenom dňa 05.09.2014, kde súhlasila s prejednaním veci v ich neprítomnosti na základe listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu s poukazom na zásadu hospodárnosti.

Súd žiadosť o odročenie pojednávania právneho zástupcu žalobcu, ktorá bola súdu doručená dňa 10.09.2014 považoval v celom rozsahu za nedôvodnú.

Súd poukazuje na rozsiahlu judikatúru súdov v tejto oblasti podľa ktorej samotná kolízia pojednávania právneho zástupcu účastníka nie je bez ďalšieho dôležitým dôvodom na odročenie pojednávania v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. (porovnaj tiež rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Cdo 77/2002).

Otázka kolízie pojednávania účastníka konania, resp. jeho právneho zástupcu ako „dôležitého dôvodu“ na odročenie pojednávania v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. bola už opakovane riešená v judikatúre dovolacieho súdu, ako aj v rozhodovacej praxi Ústavného súdu Slovenskej republiky.

Podľa nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 68/98 z 13. januára 1999 [uverejneného pod poradovým (publikačným) číslom: 11/1999 v Zbierke nálezov a uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky] obsahom základného práva zaručujúceho právo každého, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom, nie je povinnosť súdu vyhovieť akejkoľvek jeho žiadosti na odročenie pojednávania. Kolízia dvoch pojednávanií toho istého účastníka v tom istom termíne na rozdielnych súdoch nie je akceptovateľným predpokladom uznania existencie „dôležitého dôvodu“ na odročenie riadne a včas vytyčeného pojednávania. Posúdenie opodstatnenosti „dôležitého dôvodu“ (§ 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku) v každom konkrétnom prípade patrí výlučne do právomoci konajúceho súdu.

Súd je toho názoru, že kolízia pojednávanií nie je relevantná z dôvodu kolízie dvoch pojednávanií toho istého účastníka na rôznych súdoch, o ktorej právny zástupca žalobcu vedel v dostatočnom časovom predstihu. Súd zdôrazňuje, že žalobca podal veľké množstvo žalôb, v ktorých splnomocnil toho istého právneho zástupcu, bolo na ňom, aby zabezpečil personálne zastúpenie svojho klienta na jednotlivých pojednávaniach. Navyše súd poukazuje aj na tú skutočnosť, že žiadosť právneho zástupcu žalobcu o odročenie pojednávania nespĺňa ani zákonné náležitosti žiadosti o odročenie pojednávania v zmysle ustanovenia § 119 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku.

Z tohto dôvodu súd žiadosť o odročenie pojednávania žalobcu nepovažoval za dôvodnú, preto postupom podľa § 101 ods. 2 O.s.p. vec prejednal v neprítomnosti účastníkov konania.

Na základe takto zisteného skutkového stavu, súd právne uzatvára:

Podľa § 3 ods. 1 písm. d) Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu pri výkone verejnej moci, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 3 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a) bod 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu

Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu.

Podľa § 15 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, zo žiadosti musí byť zrejmé, kto náhradu škody žiada, ktorej veci sa týka, titul, z ktorého sa nároku na náhradu škody domáha, akým spôsobom škoda vznikla a čoho sa poškodený domáha. V žiadosti a

pri uplatnení nároku na náhradu škody na súde je poškodený povinný uviesť požadovanú výšku náhrady škody a označiť orgán verejnej moci, ktorý mu škodu spôsobil.

Podľa § 17 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 19 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plyní premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie.

Podľa § 19 ods. 3 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, lehota neplyní počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

Podľa § 44 ods. 8 Zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Podľa § 44 ods. 9 Zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, súd v rozhodnutí o zmene exekútora podľa odseku 8 zároveň vykonaním exekúcie poverí exekútora, ktorého navrhne oprávnený, a vec mu postúpi spolu s exekučným spisom súdneho exekútora, ktorý bol vykonaním exekúcie pôvodne poverený. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Trovy exekúcie pôvodného exekútora sa vypočítajú tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie.

Žalobca žalobami doručenými pôvodne Okresnému súdu Humenné sa domáhal náhrady majetkovej škody, ako aj náhrady nemajetkovej ujmy titulom, že zo strany exekučného súdu došlo k prietahom v konaní tým, že nedodrжал zákonom stanovenú lehotu 30 dní pri svojom rozhodovaní o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora.

Súd uvádza, že pri rozhodovaní o zmene exekútora, je potrebné vykonať procesné úkony (výzva na vyjadrenie pôvodnému exekútorovi, vyjadrenie pôvodného exekútora, vyčíslenie jeho trov, doručenie exekučného spisu, zaslanie spisu novému exekútorovi, rozhodnutie o trovách exekúcie), v dôsledku ktorých nerozhodnutie o návrhu v zákonnej lehote, nie je možné považovať za zbytočné prietahy a z toho vyplývajúci nesprávny úradný postup súdu.

Súd konštatuje, že v exekučnom konaní v čase, keď je podaný návrh na zmenu exekútora, k žiadnej škode nemôže dôjsť, keďže pôvodný exekútor má podľa zákona oprávnenie i povinnosť vykonávať úkony exekučného konania. Pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody je nevyhnutné preukázať existenciu škody a jej výšku. Žalobca nepreukázal existenciu škody, ani jej výšku, nároky, ktoré si uplatňuje sú hypotetické.

Žalobca v tomto konaní ani neunesol dôkazné bremeno pri preukázaní vzniku škody. V žalobe uplatnená majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov v súvislosti s vymáhaním pohľadávok. Súd je toho názoru, že žalobca v žalobe v otázke preukázania vzniku škody neunesol dôkazné bremeno, keď nepreukázal vynaložené náklady na správu a vymáhanie pohľadávok. Podľa názoru súdu nestačí samotné tvrdenie žalobcu o tom, že mu vznikli náklady, ktoré vyčísliť bez predloženia relevantného dôkazu o vynaložení týchto nákladov.

Žalobca vyčísliť uplatnenú škodu na základe paušalizácie reálnych vecných nákladov, ktoré spočívajú v administratívnych výdajoch, funkčných výdajoch, mzdových výdajoch a výdajoch, spojených so stratou času zamestnanca, bez ohľadu na dĺžku trvania prietahov. Ako podstatné zložky vyčíslenej

sumy uvádza správu, pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca, pomocou IS, udržiavanie a správu IS a administratívne spracovanie textov urgencií, publikačné výdaje, poštovné. Žalobca mal v tomto konaní na preukázanie vzniknutej škody predložiť dôkazy, preukazujúce škodu pri tejto individuálnej pohľadávke. Navyiac žalobca, ako spoločnosť, ktorá sa zaoberá spotrebiteľskými úvermi k svojej činnosti nepochybne potrebuje a využíva informačný systém v období pred spornými exekúciami i po nich. Požadované paušálne sumy za spomínané veľmi všeobecne uvedené činnosti, nie sú skutočnou škodou. Určenie výšky škody v žalobe nie je dôkaz o vzniknutej škode. Skutočnú škodu je potrebné preukázať listinami a skutočnosťami, ktoré preukážu požadovaný nárok, v opačnom prípade by mohlo dôjsť k ľubovoľnému a subjektívnemu vyčísl'ovaniu škody, súd potom nemôže preskúmať predmetný nárok.

Žalobca doručil súdu Znalecký posudok č. 1/2014 vypracovaný Znaleckým ústavom Ekonomickej univerzity v Bratislave vo veci stanovenia majetkovej škody spoločnosti POHOTOVOST', s.r.o. V bode 2. Úvodnej časti znaleckého posudku je uvedené, že tento bol vypracovaný za účelom súdneho konania, avšak nie je v ňom bližšie špecifikované ku ktorému súdnemu konaniu. Nakoľko ide o všeobecný znalecký posudok a nejedná sa o posudok, ktorý bol vypracovaný na konkrétnu právnu vec, súd na neho neprihliadal. Znalecký posudok bol vypracovaný Znaleckým ústavom Ekonomickej univerzity v Bratislave vo veci stanovenia majetkovej škody spoločnosti POHOTOVOST' s.r.o., ktorá bola spôsobená nesprávnymi úradnými postupmi a prípadne nezákonnými rozhodnutiami okresných súdov SR v exekučných konaniach. Záver posudku je taký, že na základe nesprávneho úradného postupu súdov a zbytočnými priet'ahmi pri rozhodovaní o žiadosti o zmene súdneho exekútora, znalci vyčísl'ili majetkovú škodu pre každý jednotlivý prípad vo výške 31,68 eur. Pri výpočte tejto škody v konkrétnej právnej veci však z tohto znalecký posudok nevychádzal. Znalecký posudok sa nevzťahuje na konkrétne právne veci, ide o všeobecný posudok, ktorý sa vzťahuje na hromadné podanie žalobcu v obdobných veciach. Znalci sa navyše vyjadrujú k právnym otázkam, čo im vôbec neprináleží.

Súd je toho názoru, že žalobca nepreukázal jednak vznik škody, ani samotnú výšku škody. Taktiež nebola preukázaná, zákonná podmienka príčinnej súvislosti medzi vzniknutou škodou a konaním exekučného súdu, pretože nutnosť spravovať pohľadávku oprávneného zapríčinil povinný tým, že neplnil svoj dlh a oprávnený musel prikróčiť k vymáhaniu formou exekúcie. Ide o náklady, ktoré by bolo možné zahrnúť do náhrady trov exekúcie, došlo by tak k duplicitnému plneniu.

Žalobca uplatnil i nemajetkovú ujmu, pri ktorej nepreukázal, že žalobcovi v dôsledku nesprávneho úradného postupu došlo k ohrozeniu jeho očakávaní, že došlo k zániku povinného, zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, insolvenčii povinného, podľa názoru súdu v tomto prípade ide iba o hypotetické uvažovanie žalobcu, bez preukázania konkrétneho zásahu do sféry žalobcu. Žalobca podľa názoru súdu nepreukázal ani príčinnú súvislosť medzi vznikom škody a nesprávnym úradným postupom exekučného súdu.

Ako už bolo vyššie konštatované, majetková škoda, nebola preukázaná a nemajetková ujmy nezávisí automaticky len od konštatovania nedodržania konštatovania zákonnej, či primeranej lehoty, ale aj od okolností, ktoré sú v tejto veci v odôvodnení konštatované, na základe ktorých súd nevidel dôvod pre finančnú satisfakciu vo forme nemajetkovej ujmy. Pri rozhodovaní o náhrade nemajetkovej ujmy žalobca vychádza z paušálnej sumy 663,88 Eur za každý rok priet'ahov. Súd je toho názoru, že takáto úvaha žalobcu je nesprávna. Ústavný súd pri svojom rozhodovaní vychádza aj z významu sporu aj z toho, či sťažnosť predsedovi súdu viedla k náprave.

Je potrebné zdôrazniť, že za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon, alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánov verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné priet'ahy v konaní, alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických alebo právnických osôb. V praxi sa vychádza z toho, že ide o prípady vzniku škôd, ktoré boli vyvolané inou činnosťou orgánov verejnej moci než rozhodnutím.

Úradný postup nie je možné spravidla upraviť natoľko detailne, aby pokrýval všetky predpísané dielčie kroky, ktoré je potrebné v rámci výkonu právomoci uskutočniť. Správnosť úradného postupu musí byť hodnotená i hľadiskom účelu, ku ktorému dosiahnutie postup orgánu verejnej moci smeruje.

Navyše v tomto prípade je potrebné v celom rozsahu poukázať na podrobné odôvodnenie rozhodnutia exekučného súdu, kde súd náležitým spôsobom zdôvodnil v čom súd videl neprípustnosť vedenia exekúcie, prečo ju ako takú vyhlásil za neprípustnú a následne aj konanie zastavil. Je potrebné tiež uviesť, že uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť.

Je nadbytočné a v rozpore so zásadou hospodárnosti konania skúmať podľa názoru súdu existenciu a prípadnú výšku škody a nemajetkovej ujmy, pokiaľ nie je splnený už i len jeden predpoklad vyvodenia zodpovednosti za škodu, pretože by to nemalo vplyv na výsledok súdneho konania. Súd uvádza, že pokiaľ žalobca nedisponoval spôsobilým exekučným titulom, nemohol sa v rámci exekúcie vôbec domôcť nároku od povinného a nemôže s ním spájať vznik akejkoľvek škody, či nemajetkovej ujmy pre samotnú nemožnosť realizácie exekúcie podľa zásady „na neprávne nemožno stavať právo“.

Súd teda žalobu žalobcu zamietol s poukazom na to, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno v konaní, nepreukázal, že by činnosťou súdu v namietanom konaní, došlo k nesprávnemu úradnému postupu, nepreukázal vznik ani výšku skutočnej škody, ani prípadnej nemajetkovej ujmy, ani príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom súdu, spočívajúcom podľa žalobcu v tom, že súd nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenom čase a uplatnenou majetkovou škodou, a nemajetkovou ujmu. Žalobca teda nepreukázal svoj nárok, preto jeho návrh súd v celom rozsahu ako nedôvodný zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

V tomto konaní bol žalobca v celom rozsahu neúspešný, žalovanej žiadne trovy konania nevznikli, preto ich náhradu súd účastníkom nepriznal a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Prešov.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu _____ ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.